

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ ΝΕΩΝ

ΤΟΝΙΣΘΕΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

Υπὸ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ,

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Τὰ Κεκρυγάρια, τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερίνου, Ὁρθρού καὶ Λειτουργίας, μετὰ τῶν Ἀναστασίμων Εὐλογητηρίων τε Ἀναβαθμῶν καὶ Κανόνων, Ἀργοσυντόμων Καταχεισιῶν, Τιμιωτέρων, Κατανυκτικῶν, Μαρτυρικῶν τε καὶ Νεκρωσίμων, τῶν Ἀναστασίμων Ἐξαποστελλέριων, τῶν Ἐνδεκα Ἐωθινῶν, τῶν Εἰρημολογήκων Δοξολογῆτων ΜΑΝΟΓΙΑ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ, καὶ τῶν Ηευτάρωνον Βαρὺν ἦχον ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΙΤΟΣ.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΘΕΝ ΔΕ ΙΔΙΑΝ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΘΕΝ

Κατ' ἀραιοτερούς, ἐμμελέστερος καὶ καροτερώτερος τρόπον
κατά τε τὴν γραφήν καὶ τὸ μέλος

Υπὸ Ζ. Α. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΤΗΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Τέτοιος ἔχειδεται

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΛΟΜΟΥ ΣΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΒΕΛΤΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ.

(Πηγὴ τῆς Πολιτείας ἡ Κυρρή, ἡρ. 20.)

1853.

Παρατημένη

Ο ΛΥΤΟΣ ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΕΝΤΑΦΩΝΟΝ,

ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΠΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ

Κατὰ τὸ Ἀρχαῖον. τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς Σύγημα.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΣΤΥΠΑΗΡΩΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΕΣΤΟΣ

ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΠΑΡΑ Ζ. Α. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ.

Ήδη πρῶτον τύποις ἔκδίδοται.

Ηχος σύ Zω.

Ε κυ υ ρι ε ε δ̄ Ε ε χε ε χραξα προ ο
ος Σε ε δ̄ ει σα α α α α χου σου σο ου μου ου
ει σα α χου σο ον μου Κυ υ ρι ε ε ε 9 Κυ υ
ρι ε δ̄ Ε χε χραξα προς Σε ε δ̄ ει σα α α α
προσ ροσχετη φω νη η η η η δε
η η η η η ζε ω ω ω ω ω ω μου ω ου
τω χε χρα γε ναι αι με προς Σε ε η η ει σα χου σο ου

μου ου

Κυ ρι ε ε

τω α

ω α

η προ

ο ο ο

ο

κα τευ θυν θη η τω α ω α η προ ο ο ο

οε ευ χη η η μου ου δι ως θυ μι ι α μα α

ε νω ω πι ο ο ο ο ο ον οου 9 ε ε

πα α αρ σι ι τω ων χει ει ρω ω ων μου ου δι θυ

οι α ε σπε ε ε πι ι γη γη ει σα κου οο ον

μου ου Κυ ρι ε ε ε

θ ου Κυ ρι ε φυ λα χην τω σο μα τι Γμου δι χαι θυ φαν

πε πι ο χης πε πι τα χει λη μου

Μ η εκ χλι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας δι του προ φα σι ζε οθαι προ φρ ασεις εν α

μερ τι ι αι αι αι

Σ ου αν θρωποις εργα ζο με ε νοις την α νο με ε
αν και ου μηδιν δυ ασωμε τατων εκ λε χτων αυ των.

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει με
ε λαι ον δε α μερ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μευ.

Ω ε ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
χι αις αυ των δι και ε πο θη ταν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αι α αυ των.

Α χου σοι ται τα βη μα τα α μου ο τι η
δυν θη σαν δι ω σει πα χος γης ερ φα α γη ε πι της
γης δι δι ε σχορ πισθητα ο στα λι των πιρατον α δην.

Ω τι προς Σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι α φηλ μει αι

μου δὲ εἰπεῖσθαι πισταὶ μητέ ταῦτα νελγεῖν

ψυχὴν μου.

Φυλαξούμενοι αἱ πόλεις γιδοῖς τῆς συνέσης σαν τὸ ομοίον

χαῖς αἱ πόλεις δακτυλωτῶν γράφοις εὐνῶν τῆν α

νομοῖς κακαῖς αν.

III εἴσουσιν ταῖς αἱ δόξαις εὐαγγελίοις στέφωσι τῶν οὐ

αμαρτῶν λοιποὺς κατὰ μενάς εἰ μὲν εγώ εἰς αὐτοὺς πά

ρελθω.

Φωνῇ η μου προς Κύρον εἰκεχραξόδης φίωντη μου

προς Κύρον εἰδειη θηγν.

Eχεγώεινω πιστοὺς οὐ αὐτοὺς τῆν δεήσει

ιν μου δέ την θέλειν μου εὐνῶν πιστοὺς αὐτοὺς α

παγγε λω ω.

Eν τω εκ λι πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου δι

χαι Συ ε ε γνως τας τρι βους μου.

Eν ο δω τρυ τη η ε πο φεν α μην δι ε χρυ

φαν πα γι δι μου.

Kατ ε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε θε πον δι

χαι ουχ γι ο ε πι γι νω σκων με.

Aπω λε τοφυ γη απ ε μου ιχαλούχε σιν ο εκ ζη

των τηι φυ χην μου.

Eπε κρα ξι προς Σε Κυρι ε ε πα δι Συ ιει η

ελ πισμου με ρις μου ει ει εν γη ζω ω ων των.

Hι φε συε ες προς τηι δε αι ιν μου τη ο τι ε τι

πει νω θη ςφο ο ο δρα.

Pυσαι με εκ των κα τα δι ω χο ον των με δι

ο τι ε χρα ται ω θη σαν υ περε με.

Eξ α γα γε εκ φυ λαχης την ψυ χην μου δι χ. του εξ ο

μο λο γη σα χ σθαι τω ο νο μα τι ι σου.

Aευ τε α γαλ λι α σω ω μεθατω Κυρι ω δι τω συν

τρι ψαν τι θα να του το χρα α τος δι και φω τι σαν

τι αν θρω πων το γε ε νος με τα των α

σω μα α τω ων χραν γα ζον τες δι Δη μι ουρ γε και

Σω τηρη μω αν δοξα α σας οι.

Iμε υ πο με νου σι δι και οι χ ε ως ου αν τα

πο δως μοι.

ταυ ρογ ο πεμει νας Σω τηρ χαι τα φην δι η μα;
θα να ατωδε ως θε ος θα να τον ε γε κεωρας
δι ο προσ χυ νου ου μεν την τρι η με ρα ον

σου ου α να σασιν δι Κυ ρι ε δοξα α σοι οι. χ.

Eχ βα θε ων ε χε χρα ξι σοι Κυ ρι ε χ Κυ ρι
ε ει σα α χου σου της φω νη ημου. χ

Aπο σο λοι ε δον τες την ε γερσιν του Δημι ουρ γου

ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι γε οιν την αγ

γε λι χην η αυ τη η δο ξι της εκ χλη οι ε

ας δι ου. τος ο πλου τος της βι οι λει ει ασ ον. χ

πα θων δι η μα ας Κυ υ ρι ε δοξα α σοι οι. χ

Tε νη θητω τα ω τα σου προς ε χσν τα χεις την φω

νη γη της δε η σε ας μου.

χ

Κ αν συνε λη φθης Χρι σε υ πο α νο μων αν δρων

ατ λα Συ μου ει Θε ος χαι συκ αι σχυ νο μαι⁹

ε μα σιχθης τον νω τον ουκ αρ γει ου μαι δισαυ

ριν προ ση λω θης και ου χρι υπτω¹⁰ εις την ε γερ:

σιν σου χαν χω ω μαι ο γαρ θα να το οι σου ζω η η

μου⁹ παν το δυ να με ε και φι λανθρω πε Κυ υ

ρι ε δο ξα α σοι οι.

χ ρ

Ε αν α νο μι αις πα ρα τη φησης λυ ρι

ε Κυ ρι ε τις υ πο ση φε ται χ ο τι πα ρα Σοι ο

ι λασμος ε σι ι.

χ

Α δι τι χη ην προ φη τει ανεκ πλη οων Χρι σε δι

με γα λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη

ταταις εξ ε κα λο ψεν^π αι νε τον δει κνυς ε

αυ τον και δο ξα ζο με νον α ει δη συν Πα τρι τε

και Πνευματι α γι : ων πρε τε ρον μεν α σαρ

χον ως λο ο γον δη υ υ ερον δε δι η μας σε

σαρ κω με ενον^π και νε κρω θεν τα ως αν θρω πονδ

και α να σαν ταχατε ξου οι ανως φι λα αν θρω πο ος.

E νε κει του ο νο μα, τος Σου.

υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεη ψυ χη μου

ειε τον λο γον Σου δη χη πε σεν η ψυ χη μου ε

πε τον Κυ ρι ε ο ου.

K ατ ηλ θει εγ τω α α δη Χρ: ει ως η βου λη

Θης Ἡ ε σκυ λευσας τον θα να τον ως Θεος και Δε

σπο οιης ζω και α νεζης τρε η με ρος δησυνια

να εη σας του Α δα αμ εκ των του α αδου δε

σμων και της φθο ρας δη χραυ γαζοντα α και λε γονια

δο ξη τη α να ζη σει σου μη ο νε φε λανθρω πε ε.

A πο φυ λα κης πρω ε ας με χρενι

κτος δη α πο φυ λα κης πρω ε ας ει πι λαστω

I σραηλ ε πι τον Κυρι ο ον.

B ν τα α φω κατ ε τε θης ως οι σ πνων Κυρι

ε και α νε ε σης τρε η με ρος ως δη να

το οι εν ε ση ση ει δησυνια να σποσας του Α

δα αφ εκ της φθο ρας του θα να ατου ως παν

Ι
 το ο δυ υ νχ α μο ος.
 ο ξα α Πχ ετρι ι ιχας Υι ω δη κκι α γι
 ω ω Πνευμα α τι
 Κ
 ι ε υ υ υχ και αι α α ει δη και εις τους αι
 ω ω γα ας τω ω ωγ. αι ω ω ω ω νωγ α α μη ην.
 Η
 η η η ηη με εν ε ε γνω ω ω σθη η;
 υ περ ζυ οι ιν θε ο ο το ο ο χε ε 9 ε ε
 μει ει ει να ας δε Πχρ. θε ε ε ε γος δη υ
 περ λο ο ο ο γο ον κκι ε ε νοι οι α αν 9 και
 το θα α αυ μα α του ου το ο ο χου
 ζου ου ζερ μη γε ευ σας αι γλω ω ω ωσ εα ου ου
 ου δυ υ ο ρα α τα αι πα ρα δη ο ξου

γα αρ ου ου ου ση η η η η της της ευλ λη
 ψε εω ω ως α α γνη η η κα τα ληπτος
 εε ει ει εινη ο τρο ο πος της χυ ο η
 η η σε ε ε ω ως ο ο ο που ου γκ αρ
 βουλε ε ται α θε ε ος 9 νι κα ται φυ ο
 οε ως τα α α κ ει ειν δι ο οε πα α α
 αν τες 9 μη τε ρα α του θε ε ου ου γι ε νω ω
 σχο ον τε ες 9 δε ο με θα α α σου ου ε ε
 εκ τε ε ε νω ω ως πρε σβε ευ ε ε λη του εω
 θη η η ναι τας ψυ γα ας η η μω ω ω ω ων.

A νε σης εκ του τα α φου Σω τηρ Εις τον σίγον. χ
 του χο ο σμου δις και συν η γει φας τους ανθρω πους συν

τη σαρ χι σου δι Κυ ρε ε δο ξα α σας οι. Ζ Ζ

Κυ ρε ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πες αν εν

ε δι. σα το δι εν ε δι σα το Ο Κυ ρε ος Ζ

δι να μιν και περισ ζω σα το. Ζ

πν α να σαν τα εκ νε χρων και φω τι σαν τα

πα αν τα δι δευτε προς χυ γη σω μεν ι εκ της

του α δου γαρ τη ρχν νι δος η μας η λευ θε ρω σε

δι α τησαν του τριημερου ε γερ σε ως δι ζω

τη η με ιν δω ω φη σα με νος δι και το με γα

ε λε ε ο ος.

Κ α γχρ ε στε ρε ω σε την οι και με νιν Ζ η

τις ου ον σα λευ θη σε ται. Ζ

Γ πο τον α δην κατ ελ θων Χρι στε 9 θα να του

εσκυ λευσας χ και τρι η η με ρος α να στας

η μα ας συ υν α νε στη σας δο ξα ζο ον τας την

Σην παν το δη να μον ε γερ σιν δο Κυ ρι ε φι

Δέλτα
λανθρω πε ε.

Tω οι χω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε δο

χεις μα χρε ο τη τη η με ρων.

Φ ο βε ρο οι ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω χει με νος ως ο

υ πνων χ α να σας δε τρι η με ρος ως δη να τας δο

τον Α δα αμ συν α νε ξη σας χραν γχ ζο ον τα δο

δο ξα τη α να σα σει σου μο ο νε φι λανθρω πε ε.

Γ πε ο τη ο γυ στην Δε ε σποι σι σι
Δόξα, και νῦν.
χ γ.

οι οι να α σκε ε ε πη ην πα αυτε ε ε
 οι γη η γε ε ε νει εις δι προσπε φευ γε ο ο
 τε εε βε ο ω ω μεν σοι οι θε ο το ο
 χε ε ελ πις ηη μω ων ρυ υ υ σαι αι αι
 ηη μα α ας εε α με ε ε τρω ων πται αι αι
 εμα α α τωδι χαι εω ω ω σον τας ψυ χας ηη
 μω ω ω ω ω ων. Απολυτίκιον. χ.

Ι ε τε λυ εας τω γεω ρω σου του θα να τον δι η
 νε ε ω ξετω λη ση τον πα πα δειση των Μυ ρο
 πι ρων του θηη η νον μετε βα λει δι χαι τοις σοις Α
 πι σο λοις κη ρυ υ τειν ε πε τα ξας 9 ο τι α νε ε
 σης Χρις ε Θε οι δι πα πε χων τω χο σμω το

με γα ε λεος.

Θεοτοχίου.

Ως της η μων α να σχσε ως θη στην πι σμα δις τους
 πι σοι πε ποι θο τας Πχν υ μνη τε 9 εκ λα ακ
 χου και βυ θου πται σμα των α να γα γε 9 συ γαρ τους
 υ πευ θυ νους τη α μερ τη α πι ε σω εας τε
 χευ ου σα την σω τη ρι ε αν 9 η προ το χου Παρ
 θε νος και εν το χω Παρ θε ε νος δις και με τα

το χρν πχ λιν με νεις Παρ θε νοο λό ο ο ο ε.

Ως ος Κυ ρι ος και ε πε φα φιροπούλου. Ζ. Α. Ζ.
 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα φιροπούλου. Ζ. Ζ. Ζ.

νεν η μιν δις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος δις

εν ο νο ματι Κυ ρι ε ε ου.

Ως ος Κυ ρι ος και ε πε φχνευ η μι ε ε ιν ευ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ.

λο γη με νας ο εο χο με νας εν ο να μα τι
 Μετά την α. συγχολογίαν τα Καθ-
 σμάτα. Ζ. Α. Ζαφειρόπουλου. 2

Κυ ρι ε ε ου.

II ζω η εγ τω τα φω α νε κει το^π 9 και σφρα
 . γις εν τω λι θω ε πε' κει το^π 9 ως βι οι λε α
 ο πνευν τα σφρα ει ω ται ε φυ λατ τον Χριστον^π 9 και
 Αγ γε λος ε δο ξα αζον ως Θε ον α θα να τον^π 9 γυ
 ναι κεις δε Ε χρι γα ζον α νε ε ση η ο Κυ ρι
 ος δι πα ρε χωρ τω χο σμω το με γα ε ε λε ε ο ος

T η τρι η με ρω τα φη σου σκυ λευ σας τον θι να
 τον^π 9 και φθα ρε εγ τα τον αν θρω πον τη ζω η
 ος ο ρω ω ε γερ σε σου δι α να ση σας Χρι σε ε ε
 ε θε ος δι ως φι λα αν θρω πος δο ξα α ορι οι

Tον σαν ρω θεν τα υ περ η μων ^π Θεοτοχίου.

και α να σαν τα Χρι σο. ον τον θεον δικαιος και ια θε

λο ου τα του θα να απου το χρι α α τος ^π α

πα αυτω ως ι κε τευ εθε ο το ο ο κε Παρ

θε ε νε δι ι να σω ση τας ψυ χα ασηη μω ων.

Eφορα γι σμε ε νου του μνηματος διχολογιαν.

η ζω η εκ τα α φου α νε τει λας Χρι σε ε ο

θε ος ^π και των θυ ρων κε κλεισμε νων τοις μα θη

ταις ε πεσης η παν των α να σα σις ^π πυε ευ

μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η μιν δι κι

τα το με ε γα σου ε ε λε ε ο ος.

Eπι το μη μα ε δρκ μον γυ ναι αι κες δι με

τα δα χρυ ων μυ ρα φε ρου εαι ι και στρα ^π

τι ω των φυ λαζ σον των Σε τον των ο λων Βα σι

λε ε α ε λεγον προς ε αν τας δι τις α πο χυ λι

. ειη η μεν τον λεθον α νε γη ο με γα

λης βου λης Αγ γε λος πχ τηη σας τον θα να τον ι

παν το δυ να με λικον υ ρι ε δο ο ξα α εοι οι.

X αι ρε χε χι ρι τω με νη Θε ο το χε Θεοτοχίον. ^χ

Παρ θε ε νε λι μην κατ πρεσα σι α του γένους των

αγ θρω ω ω πων ^χ εκ σου γαρ ε σαρ χω θη.

λυ τρω της του χο ο ο σμουρη μο νη γαρ υ πα αρ

χει εις μη τηρ και Παρ θε νος ^χ α ει ευ λε

γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη γη πρεσβευ ε

χ
Χριστώ τω θε ω λε ει ρη νην δω ρη σα σθαι πα α
χ
οι τη οι χου με ε νη η η η. Οι ἀναβαθμοί,
φωνούΑ. ωχ

Την αιχ μα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
σρε ε ψαζη κα με Σω τηρ ζω ω σσν εξ αι αι
ρων δου λο πα θει ει αι.

Εν τοι νο τω ο σπει ρων θλι ε ψεις νη ζει ει
αι με τα δα χρυ ο ωνην ου τος χα ρας δρε ψε
ται δρα γμα τα Α ει ζω ο τρο φι αι. ωχ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω πνευ ε ει
μα τι η Και νυν και α ει και εις τους αιχ ω νας
των αι ω νων α μην.

Α γι ω πνευ μα τι τη γη των θει ει ων

θη σαν ρι σμα α τωνην εξ ου σο φι α συ νε

σις 9 φε βος αν τω ω αι νε σις Δα ο ξα τι μη

χαι χρα α τος.

'Αντίφωνον Β'.

E αν μη Κυ ρι ος οι χο δο μη ση οι χυν

τον της ψυ χης μα την χο πι ω ω ω μεν πλην γαρ

αν του 9 ου πρα α ξις ου λι ο γος τε λει ει ει ται

T ου χαρ που ου της γα σρος οι α α γι οι πνευ

μα το κι νη η η τωνην α να θλα στου ου σι πα

τρω α δογ μα τα υι ο θε σι ιας. Δξα χαι νυν

A γι ω πνευ μα τι τι συμ παν τα τε ει νας

ε γει προπαν των γαρ θε ος η των ο λων κυ ρι

ο ο της φως α προ οι τοι ζω η των πα αυτων.

Oι φε βου με νοι τον Κυριον ο 'Αντίφων γ'. ρ

δόμας ζω τις ευ ρο οντες δις νυκαι α ει μα κα
ρι ου ουν ται γη δο ξηακη ρα α α τω ρ

Kο κλω της τρα πε ζης του ως σε λε χη βλεπων
τα εγ γο να α σου γη χαι ρε ευ φραι νου πρεσ α γων
τα αυτα τω Χρι ζω ω ποι με να α αρ χα.

Aγι ω πνευματι βι θος χα ρι Δεξι και νυν. ρ

σια των πλουτος δο ο ζης κρι μα των βα θος με
ε γα ρο μο δο ξου Πα τρι Λι και Υι ω ω λα

τρευτο ον γρ αρ.

Aνχ στη θι Κυρι ε ο Θε ος μου γη ο

ψω θη τω η γει ειρ σου γη μτ ε πι λα θη των

κε χ νητωνου εις τε λος. Δις. Τό γρίζου ουχ

A να εη θι Κυ ρι ε ο θε ος μου δη ν
ψω φη τω η χει ειρ σου λι απὸ χοροῦ χ μη ε
κι λα α α α θηγη των πε ιη τωνου εις ή τε ε
ε ε λο ο ο ο ο ο ο ος.

(Οι Κανόνες χατά τὸ ἀρχαῖον. Ἐρα ἐν σιλ. 350. αἱ ἐς Καταβο-
σίαι ἐν σελ. 362). Εἰς τοὺς Αἴνους. Γεωργίου τοῦ Κρητός. ζχ

I α α σα α πνο ο η η θαι νε σα α α α τω ω
το ον Κυ υ υ υ ρι ι ο ον θαι νε ει νει ει
τε ε ε το ον Κυ υ ρι ι ον δη ε εξ τω ων
ου ρη α νω ων λι αι νει ει ει τε α αυ το ον
ε ε ε ε ε εν τοι οι οι οι υ υ υ ψι ι ι
εις δης ζοι πρε ε ε πει υ υ υ μνο ος τω ω ω

θε ε ω ω.
 A i yes ei te e a au to o ov πα α au te εγος
 A αγ γε λοι οι οι α α au tou ^π ai yes
 ει ει ει te a au to ov πα α σαι Ai ai ai δυ^χ
 να α α μει εις α α au tou δης Σοι πρε ε ε
 πει u μνο os τω ω ω θε ε ω ω.
 A o ξα au τη ε σαι χ πα σι τοις o σι οις au tou
 A ve ση Xpi so o os ex ve xρων λυ ισασθα νχ
 tou τα δε σμα ^π eu αγ γε λι ξου γη χα παν με
 γα α α λη τη δη ai yes te ou pa voi θε ou τη
 δη o ξv.
 A ve σα α σιν Xoi ξou fe a ca με voi δη πρρρ χυ